

Κι αν τα πήμε σύμφωνα καλά κ' οι άντρες
Μαζί μας ζούν, μη φέροντας με βία το βάρος
Της παντρειάς κ' είναι η ζωή μας ζηλευμένη
Είδεμ' άλλι' ε' θάνατος· γιατί' οι άντρες άμα
Στενοκαρδίζουν μέσ' στο σπίτι, με τους φίλους
"Η με τους συνομιλητικούς τ'ό γίγνουε δέξω
Μά έμεις τ'ά μάτια ρίχνουμε σ'ε μι'α ψυχούλα...
Και, λέν, άσφαλισμένα στο σπίτι: έμεις, πώς ζούμε,
Στο πόλεμο ενθ' εκείνοι: κονταροχτυπιούνται.
Κι όμως άσκερτα μιλούν· γιατί' κάλλιο τόχω
Νά έστέκωμουν τρεις φορές πίσω άπ' την άσπίδα
Πάρα μι'α φορά να έγεννούσα!... Μά δέν πάνε
Τά λόγια έτούτα ούτε σ'ε σ'ας κι ούτε σ'ε μένα:
Γιατί έσεις έχετε πατριδά, σπίτι, φίλες
Και πρόσχαρη ζωή περι'άτ'· έγω όμως έρημη
Χωρίς πατριδ' άπό τον άντρα μου άσημνή,
Μακρυ' άπ' τον ξένον τόπο μου άρπαγμένη, δίχως
Μητέρα, δίχως άδελφ' και συγγενή κανένα
Στην τσινική μου συμφορά παρηγορι' μου.
Μιά χάρη μόνο σ'ας ζητώ: αν πετύχω τρόπον
"Η τήνασάμ να έδικηθώ για' εσα παλιόνο
Τον άντρα μου κ' εκείνονα, που θυγατέρα
Γυναίκα τούδωκε, κ' εκείνη που τον πήρε,
Σεις να μη μιλήσετε· γιατί, σ'ε ελα τάλλα,
Περίφοβη κι' άδύναμη' η γυναίκα έπλάστη
Και μόνο νάντηξη τ'ο σπαθί τρομάζει·
Μ' αν τύχει άπό τον άντρα της άδικημένη
"Αλλα, π'ο άγριοφόνισσα ψυχή δέν είναι!
ΧΟΡΟΣ:
Θά καν' όπως μου λέε, γιατί' θά τιμωρήσης
Δίκαια τον άντρα, Μήδεια· κι άδικημένη
Δέν το θαυμάζουμαι αν θρηνηί... Νά ο βασιλεύς μας
"Ο Κρόντας νέων συμφορών κονταροφόρος!

ΣΚΗΝΗ ΕΣΤΗ

ΚΡΕΟΝΤΑΣ:

Την άγριωπή και με τον άντρα πεισιωμένη,
Τη Μήδεια, έσένανε προστάζω άπό τής χώρας
Της δικής μου έτούτης τ'ο σύνορο, ελα, φύγε,
Τά δυο παιδιά σου πικρύνοντας μαζί σου κι ώρα
Μη στέκης: Μόνος μου ήρθα εδω τής προσταγής μου
"Εχτελεστής, κι αν δέ σε διώξω άπό τής χώρας
Τά σύνορα, στο άνάχτορό μου δέν γυρίζω.

ΜΗΔΕΙΑ:

"Αχ, η δυστυχισμένη έχάθηκ' άπ' τον κόσμο!
Γιατ' οι έχθροί μου κάθε τρόπο να με βλάψουν
Σοφίστηκαν και λυτρωμού δέν έχω έλπίδα!..
Μά, Κρόντα, μι'ά άμοιρη γιατί' έτσι διώχνεις;

(*Ακολουθεί)

- Τι σου έλεγε εκεί η Μπιμπή;
- Με ρωτούσε τί γράμμα μαλλιών μ' άρέσει.
- Πάντα η ίδια... Πάντα να εύχαριστήσαι.

Ένα πολύ περίεργο δέντρο φυτρώνει στη Νεβάδα τη
"Αμερικης. Οι ντόπιοι τ'ο λένε «μάγισσα». "Αψηλώνει ως
π'ε 2 μέτρα, κι' ο κορμός του στα ριζά είναι ως 15 πούν-
τους διάμετρο. Τ'ο θάμν άυτότ' του δέντρου είναι η φωτεινά-
δα του. Είναι τόσο μεγάλη, που με σκοτεινά νυχτιά τ'ο
δέντρο φαίνεται άπό ένα μίλι άλάργα. "Α στέκει κοντά,
μπορείς και διαβάζεις βιβλίο ψυλοτυπωμένο με ψηφιά των
9, καθώς δηλαδή έτούτου τ'ο παραγράφου.

Συχνά λέμε «ζέστα» ή «κρύο», κ' ως τόσο δύσκολο να
ήρσεις τί είναι ζεστό και τί κρύο. Μέσα σ'ε σπίτι, αν η
ζέστα είναι 25 βαθμοί, συχνά άκούε «Ούφ τί ζέστα! "Ανο-
πρόφορο» Νερό όμως με τόση μονάχα ζέστα θάν τ'ο πείς ίσως
κρουαλό και με 32 άκόμα βαθμούς θάν τ'ο πείς μόλις χλια-
ύ. "Ογύφτος, αν τ'ο σιδερό του είναι 450 βαθμούς, δέν τ'ο
μίξει: νάκόμα ζεστό. Πρέπει ν' άνεθεί σ'ε ίσως 1400 βα-
θμούς, και τότε να σου πεί πως ζεστάθηκε καλά.

Ο ΝΟΥΜΑΣ
ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Για την Ελλάδα Δρ. 10.—Για το Έξω-
τερικό Φρ. 10

10 λεπτά τ'ο κάθε φύλλο λεπτά 10

ΠΟΥΛΗΓΙΑ: Στο κίοςκια της Ηλατείας
Συντάγματος, "Ομονοίας, "Υπουργείου Οι-
κονομικών, Σταθμού Τριχιοδρόμου ("Ο
φθαλματρείου) Σταθμού ύπογειου Σιδηρο-
δρόμου ("Ομόνοια)στο καπνοπώλειο Σαρρή
(Ηλατεία Στουενάρα, "Εξάρχεια) και στο
βιβλιοπωλειό «"Εστία» Γ. Κολάρου.

"Η συνδρομή του πληρώνεται μπροστά
κ' είναι για ένα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο ΓΑΛΑΝΟΣ

σκότωσε τ'ο δάσκαλο και πλήγωσε βαριά την
ίδια του τ'η γυναίκα να νά σώση την τιμή του.
Λαβράκι λαχταριστό για τις εφημερίδες και
θέμα περίφημο για οικγενειακές κουβεντού-
λες, και με τ'α πρωτοβρόχια μάλιστα.

Οι εφημερίδες λοιπόν τ'ο παραδώσανε τ'ο
λαβράκι αυτό στους ρεπόρτερ και στους χρο-
νογράφους τους και μι'ά δλόκληρη βδομάδα
τώρα μ'ας πήρανε ταυτιά μας οι πρώτοι με
τις περιγραφές τους και μ'ας αναγουλιάσανε
οι δεύτεροι με τις ξεθυμασμένες φιλοσοφίες
τους για τ'ο έγκλημα τ'ου Γαλανού. Γιατί — και
να μ'ας συμπαθάτε — κατά την ταπεινή μας
γνώμη ο γκαρδιακός φίλος και σύντροφος τ'ου
άξιοτίμου κ. Παρίση είναι ένας κοινότατος
έγκληματίας που σκότωσε μόνο και μόνο για
να σκοτώση κι όχι για να σώση την τιμή
του, η όποια καθόλου δέν κιντύνευε.

Μην άγριεύετε τ'ου κάκου και η κοινωνία
σ' αυτή την περίσταση πολύ φρόνιμα έκρινε.
Σου λέει, βλέπεις, η καμμένη η κοινωνία:
Βρήκες τ'η γυναίκα σου μ' άλλονε; Δέν είναι
καμιά άνάγκη να γίνης φονιάς. Σου δίνω τ'ο
δικαίωμα να στείλης τ'η γυναίκα σου στη
μάννα της, να σφίξης τ'ο χέρι τ'ου έρωμένου
της, που έγινε άφορη να γνωρίσης με ποι'α
παδιοδρώμα είχες να κάνης, και τότε έλα να
σ'ε σφίξω στην άγκαλιά μου και να σ'ε πω τί-
μιο. Θέλεις παλι να σκοτώσης, γιατί μονάχα
έτσι νοιώθεις πως ξεπλένεται η άτιμία; Σκό-
τωσε, μα πρόσεξε. Για να μείνης τίμιος κ' ύ-
στερ' άπό τ'ο έγκλημα, πρέπει να είσαι τίμιος
και πριν άπ' αυτό. Με άλλα λόγια πρέπει να
τ'ο ξέρω καλά έγω η κοινωνία πως ήσουν τύ-
πος και ύπογραμμός συζύγου και πως η γυ-
ναίκα σου δέν είχε ούτε τον παραμικρό λόγο
να ξεχάση πως είναι γυναίκα σου. Για να
χάσης, άδερφέ, την τιμή σου, πρέπει πρώτα
κι άρχής, νάχης τιμή. "Ο σκουπιδιάρης δέ
μπορεί ποτέ να π'η πως τ'ου κλέψανε τ'ο φράκο
του.

Νά πως σκέφτηκε η κοινωνία μας στην ύ-
πόθεση τ'ου Γαλανού και να πως πρέπει να
σκεφτούνε κ' οι ένορκοι μεθαύριο που θά τότε

δικάσουνε. Χωρίς να λογαριάσουν ως «έπιδα-
ρυντικό» τ'α δράματά του που άρχισαν να μ'ας
τ'α σερβίρουν τώρα οι «"Αθηνες» για ναυξή-
σουν την κυκλοφορία τους και για να μ'ας ά-
ναγουλιάζουνε περισσότερο, χωρίς να λογα-
ριάσουνε λοιπόν καθόλου τ'α δράματά του,
πρέπει να βάλουν τ'α ξερά γεγονότα κάτου
και να κλείσουνε μι'α και καλή τ'ον κ. Γαλα-
νό στη φυλακή, για να τελειώση κεί μέσα και
τις δοξασμένες μέρες του και τ'ο φιλολογικό
του έργον. "Αλλοίμονο αν κι αυτή την ύπόθεση
την κρίνουν οι ένορκοι επιπόλαια. Δω κι όμυρος
ο καθέννας, φτάνει ν'αναι λίγο κακούργος, και
θά ξεφορτώνηται μι'α χαρά τ'η γυναίκα του, β'ά-
ζοντας έναν παλιάνθρωπο πληρόνοντες τονε να
έργολαβή μαζίτης και να βρίσκεται ένα βρόδου
σκοτεινό στην αυλή του μέσα η δέξω άπ' την
πόρτα του. Μιά κουμπουριά και ζήτω η τιμή,
που έτσι να σ'ας χαρ'ω, δέ μπορεί κανέννας να
λέη, παρωδώντας, οτι είπε μι'ά άριστοκράτι-
σα στη μεγάλη Γαλλική επανάσταση για τ'ην
"Ελευθερία τ'η στιγμή που άνέβαινε στην καρ-
μανιόλα: «"Τιμή, πόσοι σ' έκυεταλλεύουνται
για να κακοურγήσουνε!

Η «ΕΣΤΙΑ»

Μιά άπ' αυτές τις μέρες βγήκε δίχως νάχη ούτε μι'ο
τηλεγράφημα για τ'ον πόλεμο. Τραμερό αυτό! Τ'ην έ-
δικη μέρα, θυμούμαστε, η «"Αστραπή» είχε δυο κολο-
νες τηλεγραφήματα «άπ' εθ'είας» άπό τ'ο Τόκιο κι άπό
τ'ο Πέρετ-Άρθούρ, η «"Εσπερινούλα» άλλες τ'όσες και
οι πρώτες της «πρώτης κυκλοφορίας» παραφουσκωμέ-
νη με ψευτίες τ'ην «τελευταία ώρα» τους.

"Η «"Εστία», είπαμε, ούτε λέξη, ενθ' μπορούσε
η ελλογημένη τ'ο περίφημο έθρο των «"Ταίμης» για
τ'η γιγαντομαχία τ'ου Λιάου-Γιάχα, που τ'ο δημοσίευε,
να τ'ο περάση για ιδιαίτερο τηλεγράφημα. Μονομανία
τ'ου διεθυντή της αυτή. Και η μονομανία τ'ου Κύ-
ρου να βγάξη πάντα τ'ην εφημερίδα του μ' α λ η θ ι-
ν ά τηλεγραφήματα, είναι που δέν αφήνει τ'ην «"Ε-
στία» όχι μονάχα να περάση, μα ούτε να κοντοζυγώ-
ση τ'ην κυκλοφορία της "Εθνικής «"Εσπερινής».

Τ'ο ξέρουμε καλά αυτό που λέμε και να μ'ας πι-
στέψετε. Στην εποχή τ'ου πολέμου τ'ου Τράνσβαλ έρ-
γαζόμαστε στην «"Εστία» και τ'α τηλεγραφήματα που
έστελνε ο κ. Πασχάλης, ε' ευσυνειδητότατος Easterson,
άπό τ'η Λόντρα χιλνούσαν κόσμο. Στο Χρηματιστήριο
μάλιστα σαν τ'ο μάννα οι "Εβραίοι τ'α περίμεναν. "Ερ-
χόντουσαν όμως και μέρες που ο Easterson δέν είχε να
τηλεγραφήση τίποτε σπουδαίο η «"Εστία» θάβγαινε
δίχως τηλεγράφημα. Που να πειστή ο Κύρος να «κα-
τασκευάση» κι αυτός κανένα εδω! Τον παρακολούσαμε,
του δείχναμε τ'ον κίντυνο που τρέχαμε να χάσουμε άνα-
γνώστες, μα τίποτε. Προτιμούσε ο άθεόφοβος να τ'ηνε
βγάλη άσπρη τ'ην εφημερίδα του, παρά να τυπώση
μι'ά ψευτιά μέσα.

Αυτό θά π'ητε πρέπει να κάνη κάθε τίμιος κ' ευ-
συνειδητός δημοσιογράφος. Συμφωνότατοι. Μα η ευ-
συνειδησία είναι άργεντινή δεκάρα σήμερα και για νάπο-
χτήσης τ'ην πρώτη κυκλοφορία πρέπει ν'ασαι άσυνειδη-
τος, και πολύ μάλιστα.

Μιά φορά, τ'ο περασμένο χυλόπωρο, βρήκε κι ο
"Νουμάς» τ'ην ευκαιρία νάποχτήση τ'ην πρώτη κυκλο-
φορία, μα τ'ην ευκαιρία αυτή τ'ηνε πέταξε στα σκου-
πίδια. Συλλογίστηνε, που λέτε, να γελάση τ'ους άνα-
γνώστες του με πλούσια φανταστικά δώρα, μα
επειδ' έτυχε κείνες τις μέρες να τ'ου ζητήση ο κ.
Γιάνναρος τ'ο μέσο για να νεκραναστήση τ'ην «"Εσπε-
ρινή», τ'ου χάρισε τ'η γνώμη του κ' έγραψε μάλιστα
κι ο ίδιος, με τ'ο χέρι του, τ'η ρεκλάμα στην «"Εσπε-
ρινή», γιατί τ'ην εποχή εκείνη ο κ. Γιάνναρος δέν είχε